

Republika Hrvatska
Općinski sud u Pazinu
Stalna služba u Poreču - Parenzo
Turistička 2, 52440 Poreč-Parenzo

Posl. br. Povrv-106/2023-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Poreču - Parenzo, po sucu toga suda Sanji Oroz, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja HEP ELEKTRA d.o.o., OIB: 43965974818, iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 37, zastupanog po punomoćniku Shainu Lou Pacheco-Vinkoviću, odvjetniku u Puli, protiv tuženika ISTR A BAVARIA AGENTUR d.o.o. u stečaju, OIB: 16619843112, iz Poreča, Partizanska 13, zastupanog po punomoćniku Filipu Grguriću, odvjetniku u Rijeci, nakon zaključene javne glavne rasprave 08. siječnja 2025. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, 24. veljače 2025.,

p r e s u d i o j e

I Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave vršitelja dužnosti javnog bilježnika Marijana Paulišića iz Pazina posl. br. Ovr-9278/2022 od 14. veljače 2023. kojim je naloženo tuženiku da u roku 8 dana namiri tužitelju novčanu tražbinu u iznosu:

- 85,38 eura/643,31 kuna* zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 27. kolovoza 2020. do isplate, po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023; dalje ZOO),

- 121,32 eura/914,10 kuna* zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 24. rujna 2020. do isplate, po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a,

- 131,86 eura/993,48 kuna* zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 22. listopada 2020. do isplate, po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a,

- 78,74 eura/593,28 kuna* zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 15. studenog 2020. do isplate, po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a,

- 0,47 eura/3,57 kuna*, te kojim mu je naloženo da tužitelju namiri troškove ovršnog postupka u iznosu 149,31 eura (1.124,98 kuna*) zajedno sa zakonskim

*Fiksni tečaj konverzije 7,53450.

zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 14. veljače 2023. do isplate, po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO, te se taj tužbeni zahtjev odbija.

II Dužan je tuženik naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu 23,27 eura, sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana presuđenja pa do isplate po stopi određenoj sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO, u roku 15 dana, dok se u preostalom dijelu iznad dosuđenog zahtjev tužitelja za nadoknadu parničnog troška odbija.

III Odbija se zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi parnični trošak., i

r i j e š i o j e

Odbija se prigovor stvarne nenadležnosti istaknut po tuženiku.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave vršitelja dužnosti javnog bilježnika Marijana Paulišića iz Pazina posl. br. Ovr-9278/2022 od 14. veljače 2023., naloženo je tuženiku (ovršeniku) da tužitelju (ranije ovrhovoditelju) isplati novčani iznos u visini ukupno 417,77 eura/3.147,74 kuna*, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na pojedine iznose teku kako je navedeno u točki I izreke ove presude, te da mu naknadi nastale troškove ovršnog postupka u visini 149,31 eura/1.124,98 kuna*.

2. Rješenjem ovog suda posl. br. 30 Povrv-106/2023-2 od 31. svibnja 2023. stavljeno je izvan snage predmetno rješenje o ovrsi, u dijelu kojim je određena ovrha i ukinute su provedene radnje, te je određeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, budući da je tuženik izjavio pravovremeni prigovor na predmetno rješenje javnog bilježnika.

3. U svom prigovoru tuženik je naveo da pobija rješenje o ovrsi u cijelosti, jer da je dana 23. siječnja 2023. zaprimio obavijest javnog bilježnika od 29. prosinca 2022., o podnesenom prijedlogu za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, a na temelju kojeg je doneseno pobijano rješenje o ovrsi, a u kojoj obavijesti da je bilo navedeno da će javni bilježnik donijeti rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ako ovršenik u roku 15 dana ne izvrši svoju obvezu prema ovrhovoditelju, a kako je to navedeno u prijedlogu za ovrhu. Tuženik da je odmah slijedeći dan 24. siječnja 2023. ispunio obvezu naznačenu u prijedlogu za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave u iznosu 417,78 eura, o čemu da je obavijestio punomoćnika ovrhovoditelja (tužitelja) mailom, te zatražio da povuče prijedlog za ovrhu i obavijesti ga o tom povlačenju. Kako mu ovrhovoditelj nije odgovorio na mail, da je ponovno 29. ožujka 2023. zatražio da povuče prijedlog za ovrhu i obavijesti ga o tom povlačenju, međutim na taj mail da mu također nije odgovoreno. Kako je tuženik svoju obvezu prema tužitelju ispunio u cijelosti te ga o tome obavijestio i više puta tražio povlačenje prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti i obvezati ga na plaćanje troškova postupka.

4. U svom podnesku od 16. lipnja 2023. (str. 43-45) tužitelj ističe da je tužitelj pravna osoba koja sukladno čl. 4. Zakona o tržištu električne energije (NN 22/13, 95/15, 102/15, 68/18, 52/19, 111/21) obavlja poslove elektroenergetske djelatnosti, između ostalog trgovinu i opskrbu električnom energijom. Opskrba električnom energijom da je elektroenergetska djelatnost koja se odnosi na kupnju električne energije i prodaju, uključujući preprodaju električne energije kupcima. Prodaja

električne energije krajnjim kupcima obuhvaća obradu obračunskih elemenata, obračun potrošnje električne energije, ispostavu računa i naplatu obračunate električne energije temeljem ugovora o opskrbi krajnjeg kupca, sve sukladno čl. 56. Zakona o tržištu električne energije. Prema odredbama Zakona o tržištu električne energije tuženik da je krajnji kupac koji kupuje električnu energiju koja nije namijenjena za korištenje u vlastitom kućanstvu i uključuje proizvođača i kupca na veleprodajnom tržištu, odnosno u konkretnom slučaju kupac da je iz kategorije poduzetništva. Člankom 42. stavkom 2. navedenog zakona da je propisano da je krajnji kupac dužan plaćati električnu energiju, sukladno ugovorenim i reguliranim uvjetima. Istim zakonom Hrvatska regulatorna agencija da je ovlaštena donositi opće uvjete za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom kojim se, između ostalog, propisuju međusobni ugovorni odnosi između energetske subjekata i korisnika mreže, obveze i odgovornosti energetske subjekata i korisnika mreže, kao i uvjeti mjerenja, obračuna i naplate isporučene električne energije i snage. Tako da je Hrvatska regulatorna agencija na sjednici Upravnog vijeća održanoj 18. rujna 2020. donijela Opće uvjete za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom, te izmjene Općih uvjeta za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom (NN 104/20, 80/21, dalje u tekstu: Opći uvjeti), a koji se imaju primijeniti na predmetni ugovorni odnos prema kojem tužitelj kao nositelj obveze javne usluge opskrbe električnom energijom prema važećim propisima pruža krajnjem kupcu javnu uslugu opskrbe električnom energijom, dok je kupac dužan plaćati električnu energiju i ostale naknade za obračunsko mjerno mjesto. Potraživanje tužitelja po rješenju o ovrši posl. br. Ovr-9278/2022 (UPP/OS-Ovr-767/2022) izdanom od javnog bilježnika Marijana Paulišića iz Pazina 14. veljače 2023. godine da iznosi 417,78 EUR/3.147,74 kn s pripadajućim zateznim kamatama, a odnosi se na nepodmirenu tražbinu za isporučenu i potrošenu električnu energiju za obračunsko mjesto Banki 28/B, Brečevići (broj obračunskog mjernog mjesta 1102207067), za obračunsko razdoblje od 30. lipnja 2020. do 28. listopada 2020. Predmetna tražbina da se temelji na računima br. 2301014037-200720-3, br. 2301014037-200820-0, br. 2301014037-200920-6 i br. 2301014037-201020-4. Pored navedenih računa koji se prema čl. 31. Ovršnog zakona smatra vjerodostojnom ispravom, predmetno dugovanje da je vidljivo i iz izvoda iz poslovnih knjiga tužitelja od dana 03. ožujka 2021. koji također predstavlja vjerodostojnu ispravu prema istom članku. Kako tuženik nije platio navedene račune tužitelj da je bio primoran pokrenuti ovršni postupak kako bi zakonskim putem ostvario svoje pravo i pokušao naplatiti nepodmirenu tražbinu. Tužitelj da je obračun izvršio temeljem mjernih podataka na kraju obračunskog razdoblja, te je sukladno Općim uvjetima tuženiku izdao jedinstveni računi za električnu energiju i za mrežu koji obuhvaćaju obračun utrošene električne energije te naknade za korištenje mreže. Člankom 34. Općih uvjeta da je propisano da se naknada za korištenje prijenosne mreže određuje u skladu s metodologijom za određivanje iznosa tarifnih stavki za prijenos električne energije, a naknada za korištenje distribucijske mreže određuje se u skladu s metodologijom za određivanje iznosa tarifnih stavki za distribuciju električne energije. Visinu pripadajuće naknade za isporučenu električnu energiju tužitelj da je obračunao temeljem ostvarene količine i snage te tarifnog modela sukladno odredbama Zakona o tržištu električne energije, Zakona o energiji (NN 120/12, 14/14, 102/15, 68/18), Općih uvjeta za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom (NN 104/20, 80/21), a primjenom cijena iz Odluke o iznosu tarifnih stavki za prijenos električne energije (NN 112/18), Odluke o iznosu tarifnih stavki za distribuciju električne energije (NN 112/18) i drugih akata donesenih temeljem Zakona o tržištu električne energije. Slijedom navedenog, predmetni računi

da su obračunati sukladno cijenama prema tarifnim stavkama za električnu energiju, korištenje mreže te naknadu sukladno posebnim propisima. Nadalje, a s obzirom na navode tuženika iz prigovora, tužitelj ne osporava da je glavnicu iz rješenja o ovrsi podmirena 24. siječnja 2023., a za što i tuženik dostavlja dokaz. Međutim, da je nesporno da je glavnicu podmirena nakon pokretanja ovršnog postupka, odnosno čak nakon slanja obavijesti o pokretanju ovršnog postupka što tuženik također potvrđuje svojim navodima. Budući da je glavnicu plaćena nakon pokretanja ovršnog postupka, u trenutku plaćanja glavnice, dugovanje po pokrenutom ovršnom postupku da nije obuhvaćalo samo glavnice, već i nastale ovršne troškove, kao troškove koji su bili nužni da bi nadležni javni bilježnik uopće postupao u predmetnom postupku. Dakle, u trenutku zaprimanja obavijesti od strane tuženika, tužitelju da je kao ovrhovoditelj već nastao trošak sastava prijedloga kao osnove za pokretanje ovrhe, kao i trošak predujma naknade javnog bilježnika, a čije je plaćanje bilo nužno da bi javni bilježnik uopće poslao obavijest o pokretanju ovršnog postupka sukladno članku 7. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku (NN br. 9/21, 18/22). Ukazuje na odredbu čl. 14. st. 1. Ovršnog zakona kojom je propisano da „troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj“, pa da su stoga istom nastali troškovi sastava prijedloga za ovrhu sukladno Tbr. 11. toč. 2. Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/2021) i predujma naknade javnog bilježnika sukladno Pravilniku o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku (NN br. 9/21, 18/22) i to odmah prilikom podnošenja prijedloga za ovrhu nadležnom javnom bilježniku, dok je daljnji trošak u vidu ostatka nagrade javnog bilježnika sukladno Pravilniku o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku (NN br. 9/21, 18/22) nastao iz razloga jer tuženik uplatom od dana 24. siječnja 2023. nije podmirio tražbinu tužitelja u cijelosti, stoga da je tužitelj bio primoran nastaviti pokrenuti ovršni postupak i nakon slanja obavijesti sukladno odredbama Ovršnog zakona, a sve kako bi zakonskim putem ostvario svoje pravo i pokušao naplatiti nepodmirenu tražbinu. Budući tuženik nije podmirio dugovanje tužitelja sukladno poslanoj obavijesti, a čiji je prilog upravo prijedlog za ovrhu u kojem su jasno navedeni i troškovi postupka kao dio potraživanja tužitelja, tužitelj da nije ni postupao po zaprimljenim mailovima tuženika, odnosno nije povlačio prijedlog za ovrhu što je mailovima tražio tuženik, već je evidentirao uplatu kojom je podmirena glavnicu te nastavio postupak radi naplate ovršnih troškova. Zaključno, tužitelj smatra kako je nesporno dokazana obveza tuženika, slijedom čega predlaže sudu održati na snazi platni nalog iz ovršnog rješenja javnog bilježnika Marijana Paulišića iz Pazina posl. br. Ovr-9278/2022 (UPP/OS-Ovr-767/2022) od 14. veljače 2023. godine u dijelu u kojem je naloženo tuženiku naknaditi nastale troškove ovršnog postupka priznate rješenjem o ovrsi javnog bilježnika u iznosu od 149,31 EUR/1.124,98 kn zajedno sa zateznim kamatama od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate, kao i obvezati tuženika da naknadi troškove ovog parničnog postupka zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dana donošenja prvostupanjske odluke pa do isplate.

5. U svom podnesku od 06. studenog 2023. (str. 55-58) tuženik je prije upuštanja u raspravljanje o glavnoj stvari istaknuo prigovor stvarne nenadležnosti naslovnog suda jer da je temeljem odredbe članka 34.b. st. 1. t. 1., a i st. 1. t. 5. Zakona o parničnom postupku, za navedeni spor stvarno nadležan Trgovački sud u Pazinu. Predlaže da se naslovni sud oglasi stvarno nenadležnim i predmet ustupi nadležnom trgovačkom sudu. Nadalje napominje kako je tuženik pravna osoba koja se nalazi u stečaju, te da kao takva nije u mogućnosti uvijek, odmah po dospelju namirivati obveze kako dospeljuju. Premda zakon predviđa i mogućnost da vjerovnik tražbine,

ovdje tužitelj, prije pokretanja ovršnog postupka pozove dužnika na plaćanje opomenom (čime se smanjuju troškovi za potencijalnog ovršenika), tužitelj da tako nije postupio već je podnio Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave znajući da je tuženik u stečaju. Nedvojbeno da je (a što i sam tužitelj u podnesku ne osporava) da je tuženik, tada ovršenik, ispunio obvezu naznačenu u Obavijesti o Prijedlogu za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave u iznosu 417,78 EUR o čemu je obavijestio ovrhovoditelja mailom. U istom mailu da je od ovrhovoditelja (uz dostavljenu potvrdu o uplati) zatražio da povuče Prijedlog za ovrhu te da ga o povlačenju Prijedloga obavijesti. S obzirom da mu ovrhovoditelj nije niti odgovorio na mail opetovano da ga je putem maila 29. ožujka 2023. zatražio da povuče Prijedlog za ovrhu te da ga obavijesti o povlačenju, a na koji mail mu također uopće nije odgovoreno. Obzirom na to da je tuženik-ovršenik svoju obvezu prema tužitelju-ovrhovoditelju ispunio u cijelosti, da ga je o tome i obavijestio i više puta zatražio povlačenje Prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave pod uvodno označenim poslovnim brojem, predlaže da se predmetno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ukine, odnosno stavi van snage, a po provedenom postupku odbije zahtjev ovrhovoditelja kao neosnovan u cijelosti i obveže ga na plaćanje troškova postupka. Teza tužitelja kako je glavnica podmirena „čak nakon slanja obavijestio pokretanju ovršnog postupka“ i to da „u trenutku plaćanja glavnice, dugovanje po pokrenutom ovršnom postupku nije obuhvaćalo samo glavicu već i nastale ovršne troškove, kao troškove koji su bili nužni da bi nadležni javni bilježnik uopće postupao u predmetnom postupku“ da nije točna. Naime, tužitelj kao pravna osoba, tj. HEP ELEKTRA d.o.o. da ima također pravo i mogućnost (pogotovo s obzirom da u navedenoj pravnoj osobi ima zaposlene pravnike koji znaju ili bi morali znati koje su pravne posljedice toga da je nad određenom pravnom osobom pokrenut stečajni postupak) sama poslati opomenu o plaćanju i pozvati osobu na plaćanje dospjelih dugovanja, kao podredno i mogućnost da sama (bez angažiranja odvjetnika) putem ovlaštenih zaposlenih osoba podnese prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave. Nadalje, tvrdnja kako „čak i nakon slanja obavijesti o pokretanju ovršnog postupka“, a s obzirom da u Ovršnom zakonu niti ne postoji druga mogućnost postupanja javnog bilježnika po Prijedlogu za ovrhu, da aludira na to kako je ovršenik mogao podmiriti dospjelu obvezu i temeljem neke druge obavijesti ili opomene koju ovršenik nije zaprimio, a takva mogućnost u konkretnom slučaju da nije postojala. Zbog svega navedenog, troškovi javnog bilježnika niti troškovi opunomoćenika (odvjetnika) za sastavljanje prijedloga kao osnove za pokretanje ovrhe da nisu nužni troškovi. Također, uzevši u obzir izmijene Ovršnog zakona (»Narodne novine«, br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20-koji je na snazi od 28.studenog 2020. godine nakon donošenja Zakona o izmjenama i dopunama ovršnog zakona od 27.studenog 2020.) u odnosu na Ovršni zakon prije navedenih izmjena i dopuna glede članka 15. Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, da se postavlja i pitanje koja je bila intencija zakonodavca da čl. 281. mijenja na način da javni bilježnik ovršenika obavještava da može u roku od 15 dana ispuniti svoju obvezu prema ovrhovoditelju, i da spor s ovrhovoditeljem pokuša riješiti mirnim putem, odnosno da je navedena izmjena Zakona učinjena upravo iz razloga da se ovršenikima dopusti mogućnost da prije dostave prijedloga za ovrhu ispune obvezu i/ili da pravnu stvar riješe s ovrhovoditeljem mirnim putem. Plaćanjem dugovanja ovrhovoditelju, ovršeniku da ne nastaju budući nepotrebni troškovi ovršnog postupka što da je i bila namjera zakonodavca. Svako drugačije tumačenje suda vezano za navedeno pravno pitanje da bi bilo nerazumno, pogotovo uzevši u obzir da je ranije opisana izmjena i dopuna Ovršnog zakona išla upravo u smjeru da se ovršeniku olakša pravni položaj i smanje

troškovi. U suprotnom, sama izmjena da bi bila bespotrebna i suvišna s obzirom da je ovršenik i prije izmjene Zakona po primitku Prijedloga za ovrhu na temelju ovršne isprave mogao ispuniti svoju obvezu, i to samo zajedno s troškovima postupka. Dapače, prema tumačenju tužitelja, da su troškovi sastava Prijedloga za ovrhu i trošak javnog bilježnika nužni troškovi, novim korakom predviđenim izmjenom Ovršnog zakona (slanjem obavijesti uz privitak Prijedloga od strane javnog bilježnika ovršeniku) praktički uvijek izazivaju nove i veće troškove ovršeniku što se upravo željelo izbjeći izmjenama i dopunama Ovršnog zakona. Teleološkim tumačenjem Ovršnog zakona (a pogotovo u odnosu na raniji Ovršni zakon prije Izmjena i dopuna od 27. studenog 2020.) ima se zaključiti upravo to da plaćanjem dugovanja po Obavijesti javnog bilježnika ovrhovoditelju (u cijelosti, što je tuženik u predmetnoj stvari i učinio) za ovršenika ne nastaju ikakvi drugi i nepotrebni troškovi (troškovi sastava Prijedloga niti troškovi javnog bilježnika). Nadalje, i u Obavijesti kojom javni bilježnici obavještavaju ovršenike o pokrenutom ovršnom postupku, odnosno obavještavaju ovršenike da mogu u roku od 15 dana od primitka obavijesti ispuniti svoju obvezu prema ovrhovoditelju (što je ovršenik-tuženik i učinio). Isto tako se ovršenike upućuje da spor sa ovrhovoditeljem pokušaju riješiti izvansudskim putem. Osim činjenice da je ovršenik ispunio svoju obvezu prema ovrhovoditelju, da je čak i nakon toga više puta pokušao kontaktirati ovrhovoditelja što mailovi na koje nije dobio odgovor i dokazuju, postavlja se pitanje kako je ovršenik-tuženik mogao potencijalan spor sa ovrhovoditeljem uopće riješiti izvansudskim putem kada mu se isti nije povratno javio (čak i nakon što je ovršenik platio obvezu, a ovrhovoditelj-tuženik je to znao). Također, a kao što i tužitelj tvrdi u podnesku, isti „nije ni postupao po zaprimljenim mailovima tuženika, odnosno nije povlačio prijedlog za ovrhu što je mailovima tražio tuženik, već je evidentirao uplatu kojim je podmirena glavnica te nastavio postupak radi naplate ovršnih troškova.“. Već sam navod tužitelja da dokazuje kako je tužitelj morao i trebao povući Predmetni prijedlog za ovrhu (barem u dijelu glavnice, a ukoliko je smatrao da mu je tuženik dužan isplatiti trošak postupka uvijek je mogao podnijeti novi Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave za neisplaćeni dio) nakon što je evidentirao uplatu, a najmanje što je mogao je odgovoriti tuženiku na navedene mailove i obavijestiti ga o tome da neće povući Prijedlog. Iz navedenog da je razvidno kako je svrha vođenja predmetnog postupka prvenstveno „zaraditi“ odvjetničke troškove koji, niti su nužni, niti su opravdani. Nadalje, a u vezi s prethodnim navodima, ukoliko tužitelj već predmetnim podneskom predlaže sudu da se platni nalog iz ovršnog rješenja javnog bilježnika Marijana Paulišića iz Pazina, posl.br. Ovr-9278/2022 (UPP/OS-Ovr-767/2022) od 14. veljače 2023. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku naknaditi nastale troškove ovršnog postupka priznate rješenjem o ovrsi javnog bilježnika u iznosu od 149,31 EUR zajedno sa zateznim kamatama od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplati, kao i obvezati tuženika da naknadi troškove ovog parničnog postupka zajedno sa zateznom kamatom, potpuno je nejasno zašto tužitelj potražuje 99,54 EUR/750,00 kn+PDV, kada je (sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika) za trošak parničnog postupka za vrijednost predmeta spora do 331,81EUR/2.500,00 kn nagrada odvjetniku 49,75 EUR/374,84 kn, tj. 25 bodova. Zbog navedenog, tuženik između ostalog, prigovara troškovniku tužitelja. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže sudu da platni nalog iz ovršnog rješenja javnog bilježnika Marijana Paulišića iz Pazina, posl.br. Ovr-9278/2022 (UPP/OS-Ovr-767/2022) od dana 14. veljače 2023. godine ukine u cijelosti i obveže tuženika da naknadi troškove ovog parničnog postupka zajedno sa zateznom kamatom, kao i da obveže tužitelja da tuženiku naknadi troškove

Prigovora protiv Rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave od 14. veljače 2023. u iznosu od 99,50EUR/749,68kn zajedno sa zateznom kamatom.

5.1. Odredbom čl. 34. st. 1. toč. 9. Zakona o parničnom postupku (Službeni list SFRJ 4/1977, 36/1977, 36/1980, 6/1980, 69/1982, 43/1982, 58/1984, 74/1987, 57/1989, 20/1990, 27/1990, 35/1991, NN 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 148/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, dalje: ZPP) propisano je da općinski sudovi u parničnom postupku uvijek sude u prvom stupnju u sporovima radi naplate naknade za opskrbu električnom energijom. Odredbom čl. 34. b ZPP-a propisano je da trgovački sudovi u parničnom postupku u prvom stupnju sude u sporovima između pravnih osoba, ako nije riječ o sporovima u kojima prema odredbama iz čl. 34. st. 1. ZPP-a uvijek sude općinski sudovi, a takva je odredba i sukladno odredbi čl. 34.b st. 1. toč. 5. vezano za nadležnost trgovačkih sudova u sporovima u kojima je stranka osoba nad kojom je otvoren stečajni postupak, bez obzira na svojstvo druge stranke, iz čega proizlazi da je u ovom slučaju nadležan ovaj sud, te je odlučeno kao u izreci rješenja.

6. U dokaznom postupku pročitano je: izvod iz poslovnih knjiga (str. 10-11), mail prepiska (str. 24, 60), nalog za plaćanje (str. 25, 61), obavijest (str. 26-35, 59), računi (str. 46-54).

7. Prigovor tuženika je osnovan.

8. Među strankama nije sporno da je glavna tražbina iz pobijanog rješenja o ovrsi namirena prije donošenja rješenja o ovrsi, da je o tome tužitelj kao ovrhovoditelj bio obaviješten, te da o istome nije obavijestio javnog bilježnika, niti povukao prijedlog za ovrhu.

8.1. Sporno je među strankama s obzirom na ranije navedene nesporne činjenice, pripada li tužitelju trošak koji mu je određen pobijanim rješenjem o ovrsi.

9. Odredbom čl. 281. st. 8. Ovršnog zakona (NN 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022, 6/2024, dalje: OZ) propisno je da će ako nakon donošenja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelj u cijelosti ili djelomično povuče prijedlog za ovrhu, javni bilježnik rješenjem obustaviti ovrhu.

9.1. Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave tužitelj je podnio 19. prosinca 2022., a obavijest kojom je vršitelj dužnosti javnog bilježnika dostavio tuženiku prema sadržaju na str. 12 spisa, dostavljena je tuženiku 29. prosinca 2022., nakon čega je pobijano rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave izdano 14. veljače 2023., unatoč tome što je tuženik dana 24. siječnja 2023. obavijestio ovrhovoditelja da je platio tražbinu sukladno obavijesti koju je primio u iznosu od 417,78 eura.

9.2. Iz obavijesti koju je vršitelj dužnosti javnog bilježnika poslao ovršeniku, odnosno sada tuženiku uz prijedlog za ovrhu proizlazi - da je istom tuženik upozoren da će rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave biti doneseno po javnom bilježniku, ako u roku 15 dana od slanja te obavijesti ne izvrši svoju obvezu na način i u iznosu kako je to naznačeno u prijedlogu za ovrhu. U prijedlogu za ovrhu naznačen je ukupni iznos glavne tražbine u visini 417,78 eura, uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate koje na pojedine iznose teku kako je navedeno u prijedlogu, te za trošak ovršnog postupka u iznosu 149,31 eura. Nesporno je da je tuženik platio samo glavnica. Iz navedenog proizlazi da tuženik nije ispunio svoju obvezu sukladno dostavljenoj obavijesti, te da je nakon toga ispravno uslijedilo donošenje rješenja o ovrsi. Međutim, imajući u vidu ranije navedenu odredbu čl. 281. st. 8. OZ-a, te odredbu čl. 21. st. 2. OZ-a, a nastavno na odredbu čl. 4. Zakona o obveznim odnosima (NN

35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023) kojom je propisano da su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja – stajalište je suda da je tužitelj imao obvezu obavijestiti javnog bilježnika o djelomičnom podmirenju njegove novčane tražbine, te da je za taj dio tražbine ovršni postupak imao biti obustavljen.

9.3. Neovisno o tome, kako svoje dugovanje koje potječe iz računa za električnu energiju, a što među strankama nije sporno, tuženik nije podmirio na vrijeme, te kako je dakle, to dugovanje dospjelo - tužitelj je sukladno zakonu imao pravo na pokretanje postupka kojim će se prisilno ostvariti njegova tražbina na temelju vjerodostojne isprave, te je isto tako bio ovlašten taj postupak pokrenuti po svom punomoćniku odvjetniku. Obzirom na navedeno, nedvojbeno je, da mu je u tom kontekstu nastao i određeni trošak, a o visini i opravdanosti svih zatraženih troškova u prijedlogu za ovrhu, kako slijedi nastavno.

10. Slijedom ranije navedenog, a kako među strankama nije sporno da je tuženik podmirio svoje dugovanje koje proistječe iz vjerodostojne isprave tužitelja, prije donošenja pobijanog rješenja o ovrsi, na temelju čl. 451. st. 3. ZPP-a, odlučeno je kao u točki I izreke ove presude.

11. Budući da je ovršni postupak nakon izjavljivanja prigovora protiv rješenja o ovrsi nastavljen kao parnični postupak, svi troškovi koji su nastali tijekom ovršnog postupka smatraju se troškovima parničnog postupka, pa je iz tog razloga ukinut platni nalog i u dijelu koji se odnosi na naknadu troškova ovršnog postupka, iako će o tim troškovima biti riječi nastavno u kontekstu odluke o troškovima ovog parničnog postupka.

12. Odluka o parničnom trošku (točka II i III izreke) temelji se na odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a, kojom je propisano da ako su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, sud može odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da jedna stranka naknadi drugoj stranci samo pojedine troškove primjenom čl. 156. st. 1. ZPP-a. Odredbom čl. 156. st. 1. ZPP-a propisano je da je stranka dužna neovisno o ishodu parnice nadoknaditi protivnoj stranci troškove koje je uzrokovala svojom krivnjom ili slučajem koji se njoj dogodio.

12.1. Kako je ranije navedeno, a kako tuženik nije podmirio svoja dugovanja na temelju dostavljenih mu računa za isporučenu električnu energiju, opravdan je trošak koji je tužitelj imao vezano za pokretanje ovršnog postupka i to konkretno vezano za sastav prijedloga za ovrhu u iznosu zatraženih 124,43 eura (vps. je 417,78 eura, a ne kako to tvrdi tuženik 331,81 eura), sukladno tbr. 11/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/2023, dalje: Tarifa); kao i trošak javnog bilježnika u iznosu ukupno 24,89 eura (sukladno odredbama čl. 5. i 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku), odnosno sveukupno 149,31 eura, kako je i bilo navedeno u prijedlogu za ovrhu.

12.2. Kako tužitelj nije obavijestio javnog bilježnika da je glavna tražbina podmirena, tuženik je osnovano podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, te je stoga opravdan njegov zahtjev da mu tužitelj naknadi trošak sastava prigovora prema tbr. 11/1 Tarife u iznosu zatraženih 99,50 eura, uvećano za sudsku pristojbu na prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu 26,54 eura, odnosno sveukupno 126,04 eura.

12.3. Prebijanjem ovih troškova, ostaje obveza tuženika da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu 23,27 eura, uvećano za zakonske zatezne kamate koje na taj

iznos teku od dana presuđenja do isplate.

U Poreču, 24. veljače 2025.

S u d a c:
Sanja Oroz

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana, od dana primitka. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležan Županijski sud, kao drugostupanjski sud.

DNA:

1. Tužitelj p.p.,
2. Tuženik p.p.

Broj zapisa: **9-30873-813bd**

Kontrolni broj: **0b6e8-9ef28-6f9d2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Sanja Oroz, O=OPĆINSKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.